

καὶ ἡ σεβαστὴ μήτηρ σας, σὰς λέγει, λάβετε ὀλίγην ὑπομονὴν καὶ θ' ἀνατείλη μετ' οὐ πολὺ ἡ εὐτυχὴς ἐκείνη καὶ εὐφρόσυνος ἡμέρα, καθ' ἣν συγχρόνως μετ' αὐτῆς θὰ ἐναγκαλισθῆτε καὶ τὴν νέαν καὶ ἀξιολάτρευτον ἀδελφὴν σας!

• Μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ διατελῶ

• Ὑμέτερος ταπεινότατος θεράπων
ΔΡ. ΓΡΕΥ.

Ἦτο δυνατὸν μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης νὰ ἔχῃ πλέον ὑπομονὴν ὁ νεαρὸς λόρδος. Νὰ μάθῃ, ὅτι τὸ προσφιλέστατον ἀντικείμενον τῶν λογισμῶν του, ὁ πολικὸς ἀστὴρ πρὸς ὃν, ἀφ' οὗτοῦ κατὰ πρῶτον τὴν εἶδεν, ἔστρεφεν ἀδιαλείπτως τὰ ὄμματα πλέων ἐν τῷ ὠκεανῷ τῶν ἐρωτικῶν ὀνείρων του, ἔλαμπε παρὰ τῇ μητρὶ αὐτοῦ, εἰ καὶ πάσχουσα, μετὰ τὴν λάμψιν τοῦ κάλλους καὶ τῶν ἀρετῶν της, καὶ αὐτὸς νὰ ὑπομείνῃ ἔτι μένων μακρὰν της; Ὡ! τοῦτο ὑπερέβαινε πᾶν ὅ,τι ἡδύνατο ἐν τῇ εὐπειθείᾳ καὶ θερμότητι πρὸς τὴν μητέρα του ἀγάπῃ νὰ ὑποσχεθῇ καὶ τηρήσῃ. ὅθεν, τυφλὸς ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ἀπεφάσισε, παρορῶν καὶ τῆς μητρὸς του καὶ τοῦ ἱατροῦ τὰς ἐντολὰς καὶ συστάσεις, νὰ πετάξῃ εἰς τὸ χωρίον, καὶ νὰ ἴδῃ ἐκείνην, ἣν ἀπὸ τεσσάρων ἡδὴ ἐτῶν καὶ γρηγορῶν καὶ κοιμώμενος σχεδὸν πάντοτε ὀνειρεύετο.

Ὅθεν περὶ τὴν μεσημβρίαν τῆς ἐπιούσης ὁ κρότος κυλιόμενων τροχῶν, ὁ χῆματος πολυτελοῦς, ἠκούσθη πρὸ τῆς ἔξω θύρας τῆς κατοικίας τῆς λαίδης Ὀλυφαντ καὶ ὅλως συγκεκινημένος καὶ ἀσθμαίνων ὑπὸ χαρᾶς, ἐλπίδος καὶ παντοίων ἄλλων ζωηρῶς συγκινούντων αὐτὸν αἰσθημάτων καταβὰς ἐξ αὐτοῦ καὶ ἀναβὰς τὰς βαθμίδας τῆς κλίμακος, ἦτις ἔφθεν εἰς τὸ ἀνώτερον πάτωμα, εὐρέθη πρὸς μεγίστην αὐτῆς διὰ τὸ αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδόκητον τῆς ἐμφανισέως του ἔκπληξιν, ἐνώπιον τῆς μητρὸς του! Αὕτη ἔμεινεν ἐμβρόντητος, ὡς καὶ ὁ ἐν τῷ αὐτῷ δωματίῳ παρευρισκόμενος ἱατρός, ὅστις ἀκουσίως του ἐξέβαλε κραυγὴν λύπης, μετανοῶν ἡδὴ ἐνδομύχως διὰ τὴν ἐπιστολὴν του ἐκείνην, εἰς ἣν, ὡς λίαν ὀξυδερκῆς, εὐθὺς ἀπέδωκε τὴν αἰτίαν τῆς ἀπροσδοκήτου ἐλεύσεως τοῦ λόρδου Ὀλυφαντ. Μετὰ τινὰς στιγμὰς σιωπῆς, μετὰ τὴν ἀσθμαίνουσαν καὶ ὑποτρέμουσαν, κατάρθρωσεν οὗτος νὰ ἐναρρώσῃ καταφιλῶν τὰς χεῖρας τῆς γηραιᾶς λαίδης τὰς λέξεις ταύτας:

— Συγχώρησόν με, σεβαστὴ καὶ ἀγαπητὴ μου μητέρα, συγχώρησόν με, παρακαλῶ, ἂν, ἀνυπομονήσας, παρέβην τὴν ἐντολήν σου. Ὡ! συγχώρησόν με! θὰ προσπαθῶ — καὶ ἐλπίζω νὰ τὸ κατορθώσω — νὰ δικαιολογηθῶ διὰ τὴν παράστασίν μου ταύτην ἄλλοτε· τώρα, τὴν στιγμὴν ταύτην, μ' εἶνε ἀδύνατον! ἀλλὰ παρακαλῶ, σεβαστὴ μου μητέρα, μὴ ὀργισθῇς ἐνδομύχως κατ' ἐμοῦ δι' αὐτήν, πρὶν ἢ μὲ ἀκούσης!

Ἐθλίψεν αὐτὸν σφιγκτὰ εἰς τὰς μητρικὰς ἀγκάλας τῆς καταφιλοῦσα τρυ-

φερώτατα καὶ μετὰ φωνῆς λίαν συγκεκινημένης τῷ εἶπεν:

— Εἴθε ἡ παράβασίς αὕτη, υἱέ μου, νὰ μὴ μᾶς προξενήσῃ κακόν τι· ἡ νόσος ἔτι ἐξακολουθεῖ, καὶ ὡς λέγει ὁ κάλλιστός μας φίλος καὶ ἱατρός, εἶνε ἀκόμη λίαν ἐπιφοβός. Προαίσθημά τι, τώρα ἀφοῦ σὲ εἶδον, μὲ κατέχει περίφοβος. Εὐχομαι τὸ προαίσθημα τοῦτο νὰ ψευσθῇ!

— Ἀφες, ὦ μητέρα, τὰ θλιβερὰ ταῦτα, ὡς λέγεις, προαίσθηματά· ἡ χαρὰ μου, ὅτι σὲ ἐπαναβλέπω ἐν ὑγιείᾳ εἶνε ἱκανὴ νὰ διατηρῇ ἐν πληρεστάτῃ ὑγιείᾳ ἐμὲ καὶ ἐν φαιδρότητι, ἣτις ἐλπίζω εἰς τὸν Θεόν, θὰ ἀπομακρύνει πάντα ἐκ τῆς νόσου φόβον καὶ κίνδυνον. Στραφεὶς εἶτα πρὸς τὸν ἱατρόν, ὅστις ἴστατο ἐν τινὶ γωνίᾳ τῆς αἰθούσης καὶ σοβαρῶς ἐθεᾶτο τὴν μητέρα καὶ τὸν υἱόν,

— Συγχωρήσατέ μοι, ἀγαπητὲ καὶ σεβαστὲ ἱατρέ, τῷ εἶπεν, ἂν μέχρι τοῦδε δὲν ἔσπευσαν νὰ σὰς ἐκφράσω καὶ προφορικῶς τὰς θερμότητας εὐχαριστίας μου, διὰ τὰς ἀόκνους φροντίδας καὶ προσπαθείας σας ὑπὲρ τῆς ἀναρρώσεως τῆς μητρὸς μου. Πόσον σὰς εἰμαι εὐγνώμων! Πόσας χάριτας σὰς ὀφείλω!

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἔθλιψε μετὰ ζέσεως τὴν χεῖρα τοῦ γηραιοῦ δόκτορος.

Οὗτος δὲ ἀπῆντησεν αὐτῷ δι' ὑπομειδιάματος καὶ βλέμματος ἐκφραστικοῦ τόσον, ὥστε ὁ νεαρὸς λόρδος ἠρυθρίασεν, ὡς εἰ ἤκουεν αὐτὸν ψιθυρίζοντα εἰς τὸ οὖς του:

— Θὰ μ' εὐγνωμονήτε, μυλόρδε, νομίζω, ἔτι μᾶλλον, καὶ μὴ σὰς κακοφαίνεται ὅτι τὰς αὐτὰς φροντίδας καὶ προσπαθείας κατέβαλλον καὶ καταβάλλω καὶ ὑπὲρ τῆς ἀναρρώσεως τῆς προσφιλεστάτης σας ἀδελφῆς!

Ὁ Λιονέλ ἤθελε νὰ ἐρωτήσῃ καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας αὐτῆς, ἀλλ' ἀκούσιός τις δειλία ἀπέκώλυσε αὐτόν· ἀλλ' ὁ γέρον ἱατρός, ὡς εἰ ἐμβατεύσας εἰς τὰ μυχαίτατα τῆς καρδίας του μετὰ τινος προσπεποιημένης ἀδιαφορίας εἶπε:

— Χάρis τῷ Θεῷ καὶ ἡ ἀγαπητὴ μας δεσποινὶς Ἐλλερσβυ ὁλοὲν καλλιτερεῖ καὶ ἐλπίζω, ὅτι ταχέως θὰ δυνηθῇ νὰ ὑποδεχθῇ προσηκόντως καὶ γνωρίσῃ τὸν ἀγνωστον αὐτῆς ἀδελφόν. Τὴν λέξιν ταύτην ἐξέφερε μὲ ἰδιάζοντα φωνῆς τόνον, ὅστις παρήγαγε νέον ἐρύθημα ἐπὶ τῶν παρειῶν τοῦ νεαροῦ λόρδου. Ἀλλὰ πρὸς τὸ παρόν, ἐξηκολούθησεν, ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας ἔτι, πρέπει νὰ τὴν ἀφήσωμεν ὅλως ἡσυχον, διότι καὶ αἱ συγκινήσεις δύνανται νὰ μὴ τῇ εἶνε ὠφέλιμοι.

Τὶ νὰ κάμῃ ὁ νεαρὸς μας λόρδος; Ἡ ναγκάσθη συνηρωπάζων καὶ μελαγχολῶν νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν νέαν ταύτην ὑπαγώρευσιν, κυρίως, διότι, ὡς εἶπεν ὁ ἱατρός, ἡδύνατο ἡ παρουσία αὐτοῦ νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἀναρρώσιν αὐτῆς.

Ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐπιούσης ἤρχισε νὰ αἰσθάνηται ἑαυτὸν οὐχὶ τοσοῦτον καλὰ· κατ' ἀρχὰς ἀπέδωκε τὴν ἀδιαθεσίαν του ταύτην εἰς τὴν ἄφατον λύπην, ἣν ἠσθάνετο μὴ δυνάμενος, καίτοι τοσοῦτον ἐγ-

γὺς τῆς προσφιλεστάτης αὐτῷ νεάνιδος, νὰ ἴδῃ; νὰ συνομιλήσῃ μετ' αὐτῆς καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ καταλάβῃ, ἂν καὶ τόρᾳ πάλιν ἤθελεν ἐπιμένει εἰς τὴν προτέραν τῆς ἄρνησιν. Ἀλλ' ὁ ἱατρός βλέπων τὴν ἀδιαθεσίαν αὐτοῦ, ὡς πεπειραμένος καὶ ὀξυδερκέστατος γέρον, κατενόησε τὸν χαρρακτῆρα αὐτῆς καὶ ἤρχισε σπουδαίως νὰ ἀνησυχῇ. Βῆξ ὑπόκωφος ἐκ διαλειμμάτων ἐνοχλοῦσα τὸν Λιονέλ ἐπηύξησε τὴν ἀνησυχίαν του ταύτην καὶ ὅτε τὸ ἐσπέρας ἠναγκάσθη ὁ νεαρὸς λόρδος ν' ἀποσυρθῇ λίαν ἐνωρίς εἰς τὸν κοιτῶνά του μετὰ πρόσωπον φλογισμένον, μετὰ ὀφθαλμοὺς βεβαρημένους, ὁ ἱατρός ψηλαφήσας τὸν σφιγμὸν αὐτοῦ καὶ παρατηρήσας τὸν λόρδον ἐπὶ τέταρτον σχεδὸν τῆς ὥρας μετὰ πολλῆς προσοχῆς, ἐξῆλθε κινῶν λυπηρῶς τὴν κεφαλὴν καὶ χαμηλοφώνως λέγων:

— Φοβοῦμαι πολὺ, ὅτι τὸ προαίσθημα τῆς μητρὸς του ἤρχισε νὰ ἐπαληθεύῃ· καὶ ὅπερ λυπηρότερον, τὸ κακὸν τοῦτο ἀφεύκτως προύξενεν ἡ ἐπιστολή μου!

Τῇ ἐπαύριον ὁ λόρδος δὲν ἡδυνήθη νὰ ἐξέλθῃ τοῦ κοιτῶνός του· ἡ ὑγεία του εἶχε χειροτερεύσει περισσότερον καὶ ὁ ἱατρός δὲν ἀμφέβαλλε πλέον ποσὸς περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῆς νόσου καὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας καὶ νύκτας αὐτὸς τε, ἡ νοσοκόμος καὶ ἡ γηραιὰ λαίδη Ὀλυφαντ, ἐφ' ὅσον τῇ τὸ ἐπέτρεπεν ἡ ἡλικία καὶ αἱ ἐκ τῆς νόσου ἐξασθενήσασαι δυνάμεις της, ἡγρύπνουσαν ἐν μεγίστῃ ἀνησυχίᾳ καὶ ἀγωνίᾳ παρὰ τὸ προσκεφάλαιον αὐτοῦ· ἡ κατάστασις αὕτη διήρκεσεν ἐφ' ἱκανὰ ἡμερόνυχτα καὶ τελευταίως τοσοῦτον εἶχε δεινωθῇ ἡ θέσις τοῦ πάσχοντος, ὥστε ὁ γηραιὸς δόκτωρ ἤρχισε σχεδὸν ν' ἀπελπίζηται!

Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ τί ἀπέγεινεν ἡ ἐν ἀναρρώσει διατελοῦσα δεσποινὶς Ἐλλερσβυ;

[Ἐπεται τὸ τέλος].

ΕΠΑΜΕΙΝΟΝΔΑΣ ΑΛΕΞΑΚΗΣ

CATULLE MENDES

Η ΠΤΕΡΩΤΗ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ

Λιτήγημα φανταστικόν

Α'

Ἄν καὶ ἦτο πολὺ μικροῦ ἀναστήματος καὶ θὰ τὴν ἐξελάμβανέ τις εὐκόλως ὡς τὴν πρωτότοκον ἀδελφὴν τῆς πλαγγόνος της, ἡ κόρη τοῦ βασιλέως τῆς Χρυσῆς Νήσου ἦτο ἡ ὠραιότερα πριγκίπισσα τοῦ κόσμου. Ὅτε ἐφθασεν εἰς τὴν ἡλικίαν τοῦ ν' ἀγαπᾷ καὶ ν' ἀγαπᾶται, ὁ πατὴρ της τὴν ἠρώτησεν ἂν ἠσθάνετο ἀποστροφήν πρὸς τὸν γάμον.

— Ὡ! ὄχι, ὄχι, εἶπε.

— Θὰ προσκαλέσω λοιπὸν εἰς ἀγῶνας καὶ χοροὺς ὅλους τοὺς νεαροὺς πριγκίπας τῶν περιχώρων διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ κάμῃς

ἐκλογὴν ἀξίαν καὶ σοῦ καὶ ἐμοῦ τοῦ ἰδίου.

— Φυλάξου, πατέρα, δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ δεχθῇς τόσους πρίγκιπας εἰς τὴν αὐλήν! Τὸ τοιοῦτον θὰ ἐστοίχιζε πολὺ χωρὶς ὠφέλειαν. Πρὸ πολλοῦ ἔχω ἐραστὴν καὶ δὲν ἐπιθυμῶ τίποτε ἄλλο, ἐὰν μὴ δώσης ὡς σύζυγον τὸ ἀηδόνι ποῦ κελεύει κάθε βράδυ ἐπάνω εἰς τοὺς κλώνους τῆς τριανταφυλλίδος, τὴν ὁποίαν ἔχω στὸ παρὰθύρι μου.

Ὁ βασιλεὺς, ἐννοεῖται, ἐδοκίμασε πολὺν κόπον ἵνα τηρήσῃ τὸ σοβαρὸν, ὅπερ ἀρμύζει εἰς τὰς ἐστεμμένους κεφαλὰς. Ἡ κόρη του ἤθελε νὰ νυμφευθῇ ἐν πτηνόν! Θὰ εἶχε γαμβρὸν περωτόν! Καὶ ἀναμφιβόλως θὰ ἐτέλουν καὶ τοὺς γάμους βεβαίως ἐπὶ τινος δένδρου ἢ ἐντὸς κλωβίου; Οἱ χλευασμοὶ οὗτοι κατελύπησαν σκληρῶς τὴν πριγκίπισσαν, ἥτις ἀπεσύρθη μετὰ τὴν καρδίαν βεβαρημένην καὶ τὴν ἐσπεραν, στηριζομένη εἰς τὸ παρὰθύρον τῆς, ἐν ᾧ τὸ ἀηδόνι προοιμιάζετο ἐπὶ τῆς ἀνθούσης βάρου:

— Α! ὦμορφο πουλάκι μου, ποῦ σε λατρεύω, εἶπε, δὲν εἶνε πλέον καιρὸς νὰ χαίρωμεν, διότι ὁ πατήρ μου δὲν θέλει νὰ συγκατανεύσῃ εἰς τοὺς γάμους μας.

Τὸ ἀηδόνι ἀπήντησε:

— Μὴ λυπεῖσαι, πριγκίπισσά μου! ὅλα θὰ διορθωθοῦν, ἀφ' οὗ ἀγαπώμεθα.

Καὶ τὴν παρηγόρησε ψάλλον τὰ ὠραιότερα ᾠσματα, τὰ ὁποῖα ἐγνώριζε.

B'

Ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ συνέβη νὰ ἀφιχθῶσι τρεῖς γίγαντες — μάγοι περιφημοτάτοι — καὶ νὰ στήσωσι τὴν ἑδραν τῶν πλησίον τῆς πρωτευούσης τοῦ βασιλείου τῆς Χρυσῆς Νήσου. Διὰ νὰ εἶνε φοβεροί, δὲν εἶχον ἀνάγκην ν' ἀκολουθῶνται ὑπὸ στρατοῦ, τόσον ἦσαν ρωμαλέοι καὶ σκληροί. Προεχώρησαν μόνοι μέχρι τοῦ τείχους καὶ ἐγνωστοποίησαν, μετὰ φοβερᾶς φωνῆς, ὅτι, ἂν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν δὲν τοῖς παρέδιδε τὴν πόλιν, θὰ τὴν κατεδάφιζον, ἀφ' οὗ ἤθελον σφάζει πάντας τοὺς κατοίκους! ὅ,τι δ' ἔλεγον θὰ τὸ ἐξετέλουν. Ὁ τρόμος ὑπῆρξε τόσον μέγας, ὥστε ὅλαι αἱ μητέρες ἔτρεχον ἀνὰ τὰς ὁδοὺς σφίγγουσαι εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν τὰ θρηνοῦντα τέκνα τῶν, ὡς διδέλφεις ἀποφέρουσαι τὰ νεογνά τῶν μεταξύ δὲ τῶν αὐλικῶν ὑπῆρχον πολλοὶ ἐρωτῶντες ἀλλήλους ἂν θὰ ἔκαμνον φρόνιμα νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τοὺς τρεῖς μάγους! διότι εἶνε μᾶλλον ἐνδοξον ἢ φρόνιμον νὰ μείνῃ τις πιστὸς εἰς τὸν ἥττον ἰσχυρόν.

Ἰν' ἀπαλλαγῇ τοῦ κινδύνου, ὁ βασιλεὺς ἐσκέφθη ἐν μέσῳ! ἔστειλεν ἀγγέλους εἰς πάντας τοὺς πρίγκιπας τῶν περικύρων μετὰ τὴν ἐντολὴν ν' ἀνακοινώσωσιν ὅτι θὰ ἐδίδοι τὴν θυγατέρα του εἰς γάμον εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἤθελε τὸν ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τοῦ γίγαντος.

[Ἐπεται τὸ τέλος].

Π. Δ. Τ.

ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ 1^{ΗΝ} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝ

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΔΙΠΛΟΥΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑΙ ΤΩΝ ΓΑΜΩΝ ΤΟΥ

ΔΙΑΔΟΧΟΥ

ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΗΣ ΣΟΦΙΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΗΜΩΝ ΦΥΛΛΟΥ:

Ἀντὶ προοιμίου — Τὸ Μυστήριον, ποίημα ὑπὸ Ἀχιλλέως Παράσχου. — Ἀποφύγετε τὴν πρώτην ἐντύπωσιν, ὑπὸ Εἰρηναίου Ἀσωπίου. — Σοφία, διήγημα ὑπὸ Γρηγορίου Δ. Σεροπούλου. — Τὸ Τορπιλλοδόλον 29, ναυτικὸν μυθιστόρημα ὑπὸ Πέτρου Μαέλλ. μετὰ λαμπρῶν εἰκόνων, κατὰ μεταφράσιν Χαρ. Ἀρρίτου. — Εἰς τοὺς Γάμους τοῦ Διαδόχου, ποίημα ὑπὸ Γεωργίου Μαρτινέλη. — Ἀληθὲς ἀράμα ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, ὑπὸ Ἰωακείμ Βαλαβάρη. — Ἡ Μήτηρ Τρελλῆ, Συμυναϊκὸν μυθιστόρημα τοῦ ἐστεμμένου Γάλλου συγγραφέως Λέοντος δὲ Τενσῶ, κατὰ μεταφράσιν Δμλ. — Ἄλλον ἀντ' ἄλλου, διήγημα ὑπὸ Εὐαγγέλου Κουσουλάκου. — Κωνσταντίνος Σοφία, ποίημα ὑπὸ Ἰωάννου Γ. Τσακασιάνου.

Πρὸς τοὺτοις τὸ Ἐκτακτὸν ἡμῶν Φύλλον θὰ κοσμεῖται

μετ' ὠραίας ὁλοσελίδους εἰκόνας τοῦ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ καὶ τῆς ΣΟΦΙΑΣ, φιλοτεχνηθείσας ὑπὸ τοῦ παρ' ἡμῖν ἀξιοζήλου καλλιτέχνου κ. Α. Φωκᾶ. μετ' αὐτῶν, ἀποκλειστικῶς γραφεῖσιν διὰ τὸ Ἐκτακτὸν ἡμῶν Φύλλον ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου Ζακυνθίου μουσουργοῦ Παύλου Καρρέρη, μετὰ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ, θὰ περιέχει δὲ καὶ ἀγγελίαν Λαχείου βιδλιῶν ἀξίας δρ. 264.

Ἐπιτυχεστέρα ἐκλογὴ τῶν δύο μας Νέων Μυθιστορημάτων δὲν ἡδύνατο νὰ γείνη.

Οἱ ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1889 ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ δικαιούνται νὰ συμμετάσχῃ τοῦ ΛΑΧΕΙΟΥ ΒΙΒΛΙΩΝ, ὅπερ ἡ Διεύθυνσις τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων συνέστησε χάριν τῶν τακτικῶν κκ. Συνδρομητῶν αὐτῆς, καὶ οὕτως ἡ ἐκδόσεως γενήσεται τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἰδίου ἔτους, ἐνώπιον τετραμελοῦς Ἐπιτροπῆς. Ὁ ἀριθμὸς ἐκάστης ἀποδείξεως πληρωμῆς εἶνε καὶ ἀριθμὸς τοῦ Λαχείου. Οἱ ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου εἰς τὰ Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα, ὡς καὶ οἱ ἀγοράζοντες αὐτά, δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην τῶν προεκδοθέντων φύλλων, διότι ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου τὰ Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα ἀπαρτίζουσι σειρὰν ἀνεξάρτητον

ΝΕΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

Τὸ Ἐκτακτὸν Φύλλον ἡμῶν ἀπαρτίζεται ἐξ 20 σελίδων, πωληθήσεται δὲ ἀντὶ λεπτῶν 20 ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ 1^{ΗΝ} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΛΑΧΕΙΟΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

συσταθὲν χάριν τῶν τακτικῶν κκ. Συνδρομητῶν τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων, καὶ τῶν ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1889 ἐγγραφισσομένων.

Τὰ κέρδη παραδοθήσονται τὴν 1^{ΗΝ} Ἰανουαρίον 1890.

6 Ἀριθμοὶ κερδίζουσιν 6

Ὁ ΠΡΩΤΟΣ ἀριθμὸς κερδίζει: Τὰ Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα, (ὁλόκληρον τὴν σειρὰν ἐκ 10 τόμων) δρ. 46. — Τὰ Ἀπόκρυφα τῶν Παρισίων δρ. 8. — Τὴν Ἡρώδα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως δρ. 5. — Τὸν Περιπλανώμενον Ἰουδαῖον δρ. 8. — Τὰ Δράματα τῶν Παρισίων δρ. 6. — Γὰ Ἐκατομύρια τοῦ Ἰωραμῖα δρ. 6. — Τὴν Παναγίαν τῶν Παρισίων δρ. 5. — Τὸ Τέκνον τοῦ Ἐραστοῦ καὶ τὴν Ἀνυμφον Μητέρα δρ. 4. — Τὸ Φρούριον τοῦ Καρόου καὶ τὸ Ἄνθος τῆς Ἀλῆς δρ. 4. — Τὸν Ἀδικοκλήντα Ρογήρον δρ. 4. — Τὴν Παράπτωσιν καὶ Μεταμέλειαν δρ. 4. — Τὴν Μπουμπουλίναν — Ἀρκάδιον δρ. 4. — Τὴν Διδασκάλισαν δρ. 3. — Τοὺς Μελλονύμφους τῆς Σπιτασεβέργης δρ. 2. — Τὸ Κατηραμένον Καπηλεῖον δρ. 2. — Ποιήματα Ἰ. Γ. Τσακασιάνου δρ. 4. — Καὶ τὰς Ἀττικὰς Νύκτας (Δράματα, ποιήσεις) Βασιλειάδου δρ. 2. Ἐν ὅλῳ δρ. 110.

Οἱ ΔΥΟ ἐπόμενοι: Τὰ Ἀπόκρυφα τῶν Παρισίων δρ. 8. — Τὴν Ἡρώδα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως δρ. 5. — Τὸν Περιπλανώμενον Ἰουδαῖον δρ. 8. — Τὰ Δράματα τῶν Παρισίων δρ. 6. — Τὸ Τέκνον τοῦ Ἐραστοῦ καὶ τὴν Ἀνυμφον Μητέρα δρ. 4. — Τὸ Φρούριον τοῦ Καρόου καὶ τὸ Ἄνθος τῆς Ἀλῆς δρ. 4. — Τὸν Ἀδικοκλήντα Ρογήρον δρ. 4. — Τὴν Μπουμπουλίναν — Ἀρκάδιον δρ. 4. — Τὸ Κατηραμένον Καπηλεῖον δρ. 2. — Ποιήματα Ἰ. Γ. Τσακασιάνου δρ. 4. — Τὰς Ἀττικὰς Νύκτας (Δράματα — ποιήσεις) Βασιλειάδου δρ. 2. — Καὶ τοὺς Μελλονύμφους τῆς Σπιτασεβέργης δρ. 2. Ἐν ὅλῳ δρ. 106.

Οἱ ΤΡΕΙΣ τελευταῖοι: Τὰ Ἐκτακτὰ τοῦ Ἰωραμῖα δρ. — Τὴν Παναγίαν τῶν Παρισίων δρ. 5. — Τὴν Διδασκάλισαν δρ. 3. — Καὶ τοὺς Μελλονύμφους τῆς Σπιτασεβέργης δρ. 2. Ἐν ὅλῳ δρ. 48.